

MSG Yayın Kurulu

1 MAYIS DÖNÜŞÜMÜ VE OLANAKLAR

1 Mayıs 2009'da da ciddi bir nicelik ve niteliğin buluşma noktası olarak gözler yine İstanbul'a çevrildi. Bunun oluşmasında 1977 1 Mayıs'ı ve Taksim'de gerçekleştirilen diğer kutlamalar belirleyici olmuş, geçtiğimiz 3 yıl ise bu algıyı pekiştirmiştir. Bu sene Taksim'de gerçekleştirilen kutlama ise emek hareketi açısından bir moral niteliği taşımış, bir talebin arkasında kararlı bir duruşun kazanım ile sonuçlanabileceğini bir kez daha göstermiştir. 1 Mayıs'ın tatil olmasını da buna eklemek gerekir. Ancak teslim etmek gerekir ki, kutlamanın taşınması gereken nicelik ve nitelik, alan tartışmalarının gölgesinde kalmıştır.

Bununla birlikte Türkiye genelindeki 1 Mayıs kutlamalarına kriz damgasını vurmuş; gösterilere katılım artmış, emekçiler krizin bedelini ödemeyeceklerini vurgulamışlardır.

Bugün gerek dünyanın gerekse ülkemizin içinden geçtiği süreç, 1 Mayıs'ların geniş halk kitlelerine mal edilebilmesi için uygun bir zemin sunmaktadır. Ülkemizde, özellikle AKP eli ile yürütülen ve pek çoğu işçi sınıfının kazanılmış haklarını bir bir geriye götüren düzenleme ve uygulamalar, toplumun "sömürü", "emek" ve "sınıf" gibi kavramlar ile açıklanabilme özelliğini artırmaktadır. Esnek çalışma biçimleri, istisna olmanın ötesinde giderek kural haline gelmekte;

işsizlik verileri, her geçen gün yeni rekorlara koşmakta; yoksulluk, toplumun giderek farklı katmanlarına çeşitli biçimlerle yayılan bir ortak sorun olmakta, istihdamın farklı türleri güvencesizlikte eşitlenmektedir. Eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik para ile ilişkilendirilmekte ve sermaye, vites büyütürken işçi sağlığı ve iş güvenliğine de el atarak bu hizmet alanını da taşeronlaştırmaktadır. İşçi sağlığı rekabet ve kar hirsına kurban gitmektedir.

Emek gücünü satma olanağından dahi yoksun kesimler ise "yeni sağ" ideoloji ve güvencesiz koşulların etkisi altında her türlü özelliğin müdahalesine kapalı, manevi değerlerle örülü, edilgen yaşamlara hapsedilmektedir. Çalışan kesimlere de sızmaya başlayan bu durumun bir sonraki aşaması ise bizzat işçilerin sendikayı, bir güvencesizlik unsuru olarak değerlendirmesi olacaktır.

O halde bir moral kaynağı olan 2009 1 Mayıs'ından başlayarak emekten yana tüm kesimlerin üzerine düşünmesi ve politikalar üretmesi gereken önemli noktalardan biri şudur: 1 Mayıs'a işçi sınıfının bağımsız siyasetinin damgasını vuracağı, dönüştürücü ve örgütleyici bir nitelik kazandırmak ve 1 Mayıs'ı gerçek sahipleri ile daha fazla buluşturmak!●

